

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פסקה O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	---

שבועות-שבועות שתיים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מ	כז.
נשבע לבטל את המצוה ולא ביטל - פטור, לקיים ולא קיים - פטור													■	כז.
שהיה בדין שיהא חייב כדברי ר' יהודה בן בתירא.													■	כז.
מה אם הרשות שאינו מושבע עליו מהר סיני - הרי הוא חייב עליו, מצוה שהוא מושבע עליה מהר סיני - אינו דין שיהא חייב עליה	רבי יהודה בן בתירא:												◊	כז.
לא, אם אמרת בשבועת הרשות - שכן עשה בה לאו כהן, תאמר בשבועת מצוה - שלא עשה בה לאו כהן, שאם נשבע לבטל ולא ביטל - פטור.	אמרו לו:												◊	כז.
יכול נשבע לבטל את המצוה ולא ביטל יהא חייב? ת"ל: (ויקרא ה') להרע או להיטיב, מה הטבה רשות, אף הרעה רשות.	ת"ר:												■	כז.
אוציא נשבע לבטל את המצוה ולא ביטל שהוא פטור יכול נשבע לקיים את המצוה ולא קיים שיהא חייב?													◊	כז.
ת"ל: להרע או להיטיב, מה הרעה רשות, אף הטבה רשות.													◊	כז.
אוציא נשבע לקיים את המצוה ולא קיים שהוא פטור יכול נשבע להרע לעצמו ולא הרע, יכול יהא - פטור?													◊	כז.
ת"ל: להרע או להיטיב, מה הטבה רשות, אף הרעה רשות.													◊	כז.
אביא נשבע להרע לעצמו ולא הרע שהרשות בידו יכול נשבע להרע לאחרים ולא הרע שיהא חייב?													◊	כז.
ת"ל: להרע או להיטיב, מה הטבה רשות, אף הרעה רשות. אוציא נשבע להרע לאחרים ולא הרע שאין הרשות בידו													◊	כז.
מנין לרבות הטבת אחרים?													◊	כז.
ת"ל: או להיטיב.													◊	כז.
ואיזו היא הרעת אחרים? אכה את פלוני ואפצע את מוחו.													◊	כז.
וממאי דקראי בדבר הרשות כתיבי? דלמא בדבר מצוה כתיבי													◊	כז.
לא ס"ד, דבעינן הטבה דומיא דהרעה והרעה דומיא דהטבה,													◊	כז.
דאקיש הרעה להטבה, מה הטבה אינה בביטול מצוה, אף הרעה אינה בביטול מצוה, הרעה גופה הטבה היא													◊	כז.
ואקיש הטבה להרעה, מה הרעה אינה בקיום מצוה, אף הטבה אינה בקיום מצוה, הטבה גופה הרעה היא.													◊	כז.
אי הכי, בדבר הרשות נמי לא משכחת לה.													◊	כז.
אלא מדאיצטריך או לרבות הטבת אחרים, ש"מ בדבר הרשות כתיבי, דאי ס"ד בדבר מצוה כתיבי, השתא הרעת אחרים איתרבי, הטבת אחרים מיבעיא?													◊	כז.
והאי או מיבעי ליה לחלק													◊	כז.
לחלק לא צריך קרא.													◊	כז.
הניחא לר' יונתן, אלא לר' יאשיה מאי איכא למימר?													◊	כז.
(ויקרא כ') איש אשר יקלל את אביו ואת אמו - אין לי אלא אביו ואמו ולא אמו, אמו ולא אביו מניין? ת"ל: (ויקרא כ') אביו ואמו קלל - אביו קלל, אמו קלל, דברי ר' יאשיה	דתניא: [רבי יאשיה]												◊	כז.
משמע שניהם כאחד ומשמע אחד בפני עצמו, עד שיפרוט לך הכתוב יחדיו	רבי יונתן:												◊	כז.
אפי' תימא ר' יאשיה, וסבר לה כר"ע													◊	כז.
דדריש רבויי ומיעוטי	[רבי עקיבא]												◊	כז.
אי אמרת בשלמא בדבר הרשות כתיבי, ממעט דבר מצוה, אלא אי אמרת בדבר מצוה כתיבי, ממאי קא ממעט?													◊	כז.
מה אם הרשות כל.	ר יהודה בן בתירא:												◊	כז.
ורבנן שפיר קאמרי ליה לר' יהודה בן בתירא													◊	כז.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-קדמה O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	---

Talmud Navigator															שבועות-שבועות שנים			
א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ															מאן דאמר		מימרא	
כז:															ור"י בן בתירא?			
כז:															אטו הטבת אחרים, לאו אע"ג דליתא בכלל הרעת אחרים ורבי רחמנא? הכא נמי בקיום מצוה, אע"ג דליתיה בביטול מצוה ברייה רחמנא.	אמר לך: [רבי יהודה בן בתירא]		
כז:															ורבנן?			
כז:															התם איתיה בלא איטיב, הכא מי איתיה בלא אקיים.	[רבנן]		
כז:															שבועה שלא אוכל ככר זו, שבועה שלא אוכלנה, שבועה שלא אוכלנה, ואכלה - אינו חייב אלא אחת, זו היא שבועת בטוי שחייבין על זדונה מכות ועל שגגתה קרבן עולה ויורד.			
כז:															שבועת שוא - חייבין על זדונה מכות ועל שגגתה פטור.			
כז:															למה לי למיתני שבועה שלא אוכל, שבועה שלא אוכלנה?			
כז:															הא קמ"ל, טעמא דאמר שלא אוכל והדר אמר שלא אוכלנה - דלא מיחייב אלא חדא, אבל אמר שלא אוכלנה והדר אמר שלא אוכל - מיחייב תרתי, כדרבא			
כז:															שבועה שלא אוכל ככר זו - כיון שאכל ממנה כזית חייב, שלא אוכלנה - אינו חייב עד שיאכל את כולה.	דאמר רבא:		
כז:															שבועה שלא אוכלנה ואכלה - אינו חייב אלא אחת כל.			
כז:															הא תו למה לי?			
כז:															הא קמ"ל: חיובא הוא דליכא, הא שבועה איכא, דאי משכחת רווחא חיילא.			
כז:															למאי הלכתא?			
כז:															לכדרבא			
כז:															שאם נשאל על הראשונה - עלתה לו שניה תחתיה.	דאמר רבא:		
כז:															לימא מסייעא ליה:			
כז:															מי שנדר ב' נזירות, ומנה ראשונה והפריש עליה קרבן, ואח"כ נשאל על הראשונה - עלתה לו שניה בראשונה	[תניא]		
כז:															הכי השתא, התם נזירות מיהא איתא, דכי מני לראשונה בעי מיהדר מימנא לשניה בלא שאלה, הכא שבועה שניה מי איתא כלל.			
כז:															נשבע על ככר ואכלה, אם שייר ממנה כזית - נשאל עליה, אכלה כולה - אין נשאל עליה.	רבא:		
כז:															ח"ו? אי דאמר שלא אוכל, מכזית קמא עבדיה לאיסוריה אי דאמר שלא אוכלנה, מאי איריא כזית? אפי' כל שהוא נמי			